

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie naruszenia i błędnego zastosowania art. 43 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009;
- uznanie proponowanego ograniczenia klasy 33, czyli „napoje alkoholowe, w tym wina i wina musujące, w butelkach lub pojemnikach o pojemności wyższej lub niższej od 0,375 litra” za dopuszczalne;
- stwierdzenie naruszenia art. 75 rozporządzenia nr 207/2009;
- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej w dniu 1 marca 2017 r. przez Piątą Izbę Odwoławczą EUIPO w sprawie R 1518/2016-5, doręczoną w dniu 23 marca 2017 r.;
- obciążenie EUIPO kosztami niniejszego postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie i błędne zastosowanie art. 43 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009;
- naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009;
- naruszenie i błędne zastosowanie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2017 r. – Clean Sky 2 Joint Undertaking/Revoind Industriale**(Sprawa T-318/17)**

(2017/C 231/66)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (przedstawiciele: B. Mastantuono, pełnomocnik oraz adwokat M. Velardo)

Strona pozwana: Revoind Industriale Srl (Oricola, Włochy)

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie stronie pozwanej zapłaty na rzecz CSJU kwoty 359 913,75 EUR tytułem umowy o dotację dla partnerów nr 325940 „EULOSAM – Design and Manufacturing of Baseline Low-Speed, Low-Sweep Wind Tunnel Model” oraz kwoty 2 105,25 EUR tytułem odsetek za zwłokę obliczonych według stopy 3,5 % za okres od dnia 31 stycznia do dnia 1 kwietnia 2017 r.;
- nakazanie stronie pozwanej zapłaty kwoty 34,51 EUR dziennie tytułem odsetek licząc od dnia 2 kwietnia 2017 r. do dnia całkowitej spłaty wierzytelności oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

Strona skarżąca podnosi, że strona pozwana nie wywiązała się ze swych zobowiązań umownych nie realizując projektu EULOSAM oraz nie przedstawiając CSJU stosownych sprawozdań i wyników wymaganych na podstawie art. II.2 załącznika II do umowy o udzielenie dotacji.

Ponadto, strona pozwana nie wykonała prac, których zakres został określony w załączniku I, skutkiem czego uchybiła swym zobowiązaniom wynikającym z art. II.3 lit. a), e) i h) załącznika II do umowy o udzielenie dotacji.

W związku z powyższym konsorcjum rozwiązało umowę o udzielenie dotacji i wystosowało notę obciążeniową dotyczącą zaliczki w wysokości 359 913,75 EUR wcześniej wypłaconej przez koordynatora projektu stronie pozwanej na podstawie postanowień umowy o udzielenie dotacji. W konsekwencji wypłacona zaliczka, pozostaje własnością strony skarżącej do dnia całkowitej spłaty wierzytelności.

Zdarzenia powodujące powstanie zobowiązania po stronie Revoind Industriale S.r.l. jako beneficjenta umowy o udzielenie dotacji, są w niniejszej sprawie w znacznej mierze bezsporne, gdyż zarzuty strony pozwanej mają charakter ogólny, niepełny i nie zostały poparte dowodami, w związku z czym są całkowicie bezzasadne.

W konsekwencji strona skarżąca ma prawo domagać się zwrotu i wypłaty kwot uiszczonych na rzecz strony pozwanej tytułem zaliczki, powiększonych o odsetki za zwłokę.

Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2017 r. – Ceobus i in./Komisja

(Sprawa T-330/17)

(2017/C 231/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ceobus (Génicourt, Francja), Compagnie des transports voyageurs du Mantois interurbains – CTVM (Mantes-la-Jolie, Francja), SA des Transports de St Quentin en Yvelines (Trappes, Francja), Les cars Perrier (Trappes), Tim Bus (Magny-en-Vexin, Francja), Transports Voyageurs du Mantois (TVM) (Mantes-la-Jolie) (przedstawiciel: D. de Combles de Nayves, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 2 lutego 2017 r. SA.26763 dotyczącej rzekomej pomocy przyznanej przedsiębiorstwom transportu publicznego przez region Ile-de-France w zakresie, w jakim uznaje ona, że system pomocy regionu Ile-de-France stosowany od roku 1984 aż do roku 2008 stanowi nowy system pomocy, który został „wdrożony niezgodnie z prawem”;
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 2 lutego 2017 r. SA.26763 dotyczącej rzekomej pomocy przyznanej przedsiębiorstwom transportu publicznego przez region Ile-de-France w zakresie, w jakim uznaje ona, że indywidualna pomoc uzyskana z systemu pomocy regionu Ile-de-France od maja 1994 r. do 25 listopada 2008 r. stanowi nową pomoc, która została „wdrożona niezgodnie z prawem”.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, podniesiony w ramach żądania pierwszego, dotyczy naruszenia art. 108 TFUE, naruszenia art. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/1589”) (Dz.U. 2015, L 248, ps. 9), jak też naruszenia powagi rzeczony osądzonej przysługującej wyrokiem wydanym w następstwie odesłania prejudycjalnego przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
2. Zarzut drugi, podniesiony w ramach żądania drugiego, dotyczy naruszenia art. 17 rozporządzenia 2015/1589 w zakresie, w jakim Komisja zakwalifikowała jako działanie przerywające okres przedawnienia działanie, które nie spełniało przewidzianych w tym artykule kryteriów kwalifikacji tej kategorii działań.
3. Zarzut trzeci, podniesiony w ramach żądania drugiego, dotyczy naruszenia praw proceduralnych zainteresowanych osób trzecich w zakresie, w jakim Komisja uznała w decyzji wszczynającej postępowanie, że przedawnienie zostało przerwane nie poprzez złożenie skargi do sądów administracyjnych, lecz poprzez pierwsze żądanie udzielenia informacji wystosowane przez Komisję w dniu 25 listopada 2008 r.